

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Athanasii Kircheri Soc. Iesv Diatribe. De prodigiosis Crucibus

Kircher, Athanasius

Romae, 1661

Capvt II. De causis & origine prodigiosae Crucum apparitionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11300

CAPUT II.

De causis & origine prodigiosæ Crucum apparitionis.

DEVS
 ut pluri-
 mum
 concurrē-
 tib⁹ cau-
 sis natu-
 raliū.

Incendiū
 Vesuuij
 eiusque
 definitio.

IN præcedenti capite fufius forfan ,
 quàm par erat , ostendimus , nullum
 è Naturæ visceribus adeò rarum , insoli-
 tumque effectum oriri , qui non Diuinæ
 prouidentiaæ connexus , in vltiores eol-
 que abditiffimos fines , tum in totius
 Mundi , tum humani generis bonum co-
 ordinetur ; atque adeò nemo fibi perfua-
 deat velim , **DEVM** femper absoluta
 & immediata potentia , fed vt plurimum
 mediante caufarum naturalium concur-
 fu in ijs , quæ diuinius quid sapiunt , pro-
 ducendis operari . Quibus præmiſſis , iam
 tandem propositum nobis argumentum
 propiùs discutiamus .

Anno 1660. tertia die Iulij circa pri-
 mam crepusculi illucescentiam , in Monte
 Vesuuij fumus igni mixtus prima dedit
 tempeſtatum , calamitatumque ſecutu-
 rarum præludia , fumus in pini morem
 attenuatus , tantum paulatim incremen-

tum

tum cepit, vt ad 300. millia passuum, vti obseruatores referunt, eiaculatus in altum, coelum terræ miscere velle videtur; quem è vestigio ingens igneorum, globorum eructatio excepit, hanc subterraneum murmur, horrendi tonitruum instar fragores, coruscationibus fulminibusque vna iunctis secuti, magnam arenæ cineritiæ subnigri coloris copiam effuderunt, quæ humidioris substantiæ prima quidem fronte videbatur, at mox Sole exsiccata in candidum floccis gossypij haud absimilem vertebatur colorem, luculentum sanè nitrosæ, salinæ, sulphureæ & bituminosæ miscellæ indicium.

Hiscæ rei ectamentis, consequentibus diebus vsque ad 10 Iulij tam noctu quàm interdiu mons sæuire non desijt, tanta, vehementia, & tam incredibili fumi saxorumque prægrandium copia, vt mons eructasse montes iure dici potuerit; quorum continuò incremento ambitus eius longè latèque exprorectus ita effloruit, vt niue contactus videretur. Non destitit hic portentorum modus; Sole interea Leonem subeunte in lineis hominum vesti-

Crucum
in vesti-
mētis ho-
minum
apparitio

vestimentis summa omnium admiratione paulatim Crucum phasmata obseruata fuerunt, abdita quadam vi ita ijs impressa, vt non naturæ industria, sed occultioris cuiusdam manus penicillo adumbrata viderentur; ad quorum conspectum, ex rei nouitate omnium mentes stupor cœpit, stupor publicam admirandi Phœnomeni famam concitauit, fama volans vniuersam denique Italiam compleuit. Naturæ intenti studijs curiositatis stimulo agitati, De prodigiosis Crucibus quâ literis, quâ academicis consultationibus multum inter se contulerunt.

Varie de
Crucib⁹
opiniones

Dici vix potest, quàm varia variorum de huius portenti causis iudicia fuerint opinionesque; dum nonnulli Phœnomeni causam ex occultioribus astrorum influxibus deriuantes, Astrologica notitia se penetrare posse arbitrabantur; Quidam ad commune illud ignorantia, occultarum inquam qualitatum asylum confugientes, id inter naturæ paradoxa adnumerantes, satisfactum sibi esse putabant: Non deerant, mediam carpentes semitam, qui excessum vtrorumque be-
ni-

nigniori interpretatione moderarentur. Hac ingeniorum velitatione, tandem & ego multorum tum Romæ, tum Neapoli precibus sollicitatus, meumque de negotio oppidò perplexo, & multorum opinione impenetrabili, iudicium dare iussus, hoc breui ratiocinio parendum duxi; in quo si scopum attigisse non videbor in argumento saltem difficili; Lectorem non tam præstitam operam, quàm conatum in laudis parte repositurum confido.

Totius igitur quæstionis cardo in hisce tribus potissimum versari videtur. Num Crucum huiusmodi portentosa, apparitio sola DEI voluntate, omni naturæ potestate semota; an ex causis naturalibus suam traxerit originem; an Angelicis expressæ penicillis Diuino accedente nutu comparuerint. Quæ omnia nobis iam elucidanda supersunt. Si prius admittamus, iam hoc ipso omnes susceptæ disceptationis nostræ filum intercedi necesse est, cum posita sola DEI & absoluta potestate, otiosum superfluumque sit omne de Mundi natura, eiusdemque partium ratiocinium. Si verò Aga-

C than-

Vtrū apparitio hæc fuerit miraculosa an phycis causis adscribenda.

thangelorum ope facta asseramus, in
idem recidimus, cum ijs in mirandis na-
turæ effectibus, vti suprâ diximus, nihil
denegatum videtur. Restat itaque
num Phœnomenorum hoc *σταυρότυπον*
Naturæ viribus exortum sit, examine-
mus.

Natura
stupendo
rū opera-
trix.

Nemo nescit miras naturæ vires, ne-
mo prodigiosos in omnibus entium cor-
poreorum ordinibus passim occurren-
tes effectus non obstupescit; quos tamen
si quispiam in solam primam atque vni-
uersalem rerum causam coniecerit; is
vtique omnium philosophorum senten-
tiæ contrarius, interrupto Vniuersi ordi-
ne, secundarum causarum concursum
destrueret, quod tamen sanę mentis
philosophū absit, opinari: Indidit enim
omnium opifex suas rebus singulis vires
eue dotes quasdam earum conseruatio-
ni consentaneas, quibus nature quodam
instinctu, tum ad prosecutionem boni,
tum ad contrariorum fugam veluti ne-
cessarijs vtuntur. Quæ tamen arctos
cognitionis nostræ limites excedant,
nouit illa tamen, quid & quomodo ope-
retur, nouit illa rerū consensus dissensus-

que

que, lites & amicitias, similiaque rerum iurgia tam apto coniugio attemperare, tam sagaci consilio in pacis vnionem connectere, vt ex pacto hoc inter se dissidentium dissimiliumque rerum foedere non possit nō in portentosos ac miraculis haud absimiles effectus prodire; qui vtique tantō erunt diuiniore, quantō specialius DEI imperium huiusmodi paranymphe naturæ adaptationi, siue ad decorem vniuersi, siue ad præsignificandum quippiam, accesserit. Mirantur multi inexplicabiles thermarum fontiūque proprietates, peregrinas animalium, plantarum, fossiliumque virtutes altūm suspiciunt, quæ etsi humano ingenio vix comprehendantur, miracula tamen, & quibus diuinum quid inexistat, a nemine asseruntur; Quare? Quia rara non sunt, sed passim obuia; quia non noua, sed quæ sicuti perenni virtutum propagine in mortalium emolumentum continuantur, ita quotidiano penè vsu viluerunt. Rursum sublatis in cœlum oculis, mox ac in inaccessis cœlorum theatris, noua prodigiorum spectacula, nouas faeces conspexerint; miracula clamant

C 2 osten-

Virtutes rerū naturaliū passim obuias cur non ita mirētur homines.

ostenta ingeminant, prodigia pronunciant, concinnum tamen coelestium corporum ordinem, inexplicabilem motuum harmoniam, influxuumque energiam minimè mirantur; certè non alia de causa, nisi quod hæc frequenti viluerint experimento, illa vti insolita inuisaque sunt ita diuinius quidpiam intra se continere censeantur. Idem prorsus contingere videtur in hoc præsentis Crucum Phœnomeno, quod raritate sua non mortaliū duntaxat obstupescit animos, sed & quot dierum curriculis spectandum se præbuit, tot nouos prophetas excitasse dici potest, qui ex ominoso Crucis hieroglyphico, nescio quasnam calamitates haud Vrbi tantum Neapolitanæ, verùm & toti terrarum Orbi prædicere, non sunt verecundati. Nos neglectis hisce nænijs, primò earundem originem, deindè quoque prognoseos rationem assignare conabimur.

Quod antequam faciamus, & vt maiori cum cautela in negotio multorum falsa relatione intricato procederemus, ad Prouincialem Neapolitanum Societatis nostræ, P. Ioannem Rho, virum
iam

Supersti-
tiosæ diui-
nationes,

iam fama librorum notum, & omnigenæ literaturæ peritissimum arbitrum scriptissimus, ut fidelem & sinceram nobis omnium eorum, quæ in Crucum apparitione observata fuerant, symptomatum informationem transmitteret, quod & per Patrem Ioannem Baptistam Zupum insignem Soc. nostræ Mathematicum ea, qua solet, cura & sollicitudine præstitit, quam & hic verbotenus ex Italico idiomate in Latinum conuersam apponendam duxi.

